
Közigazgatás és közélet

Kaposszerdahelyre december 3-án vonultak be a szovjet csapatok. A szerdahelyi embereket is félelem töltötte el a bizonytalantól, a várható eseményektől. Többen elmenekültek a faluból, közöttük a körjegyző is. A közigazgatás átmenetileg megszűnt. A falu életének irányítását az ún. népi önkormányzat és a bíró végezte. Tevékenységüket a szovjet katonai parancsnokság felügyelte.

Az első időben fontos feladatuk volt a frontvonalból kitelepített lakosság elhelyezése, a szovjet parancsnokság által elrendelt közmunka és élelemgyűjtés szervezése. A bíró munkáját az orosz parancsnokság elvárásainak megfelelően összeállított népi milícia segítette. 1945 tavaszán alakult meg az ideiglenes kormány utasításai alapján a népi önkormányzat. Az ideiglenes kormány intézkedései, felhívásai elősegítették az emberek megnyugtatóását, a mindennapi élet megindulását. Ebben jelentős szerep jutott a közben munkáját megkezdő jegyzői hivatalnak.

A földosztás

1945 márciusában az ideiglenes kormány felhívására Kaposváron megalakult a Földigénylő Bizottság, melybe a földosztásban érintett községek képviselőt delegáltak. A körjegyzőséget Pap Sándor kaposszerdahelyi lakos képviselte, aki a Kiszgazdapárt helyi képviselőjeként tevékenykedett. 1945 áprilisában Kaposszerdahelyen is megalakult a Földigénylő Bizottság. A bizottsági tagok kiválasztása a falugyűlésen, az úgynevezett gazdagyűlésen történt. A bizottság tagjai voltak: Pap Sándor elnök, Sóhajda István titkár, Karancz János, Igali György, Horváth György.

A bizottság a földosztás során nagy hatáskörrel rendelkezett, gyakran közigazgatási feladatot is ellátott. A kiosztható földek felmérése után írták össze az igénylők listáját. (1. sz. melléklet.) A földosztó bizottság a felmérés során elsősorban herceg Esterházy Pál és Skublics János Kaposszerdahely határában lévő birtokait vette számításba. Ez alapján 7 kataszteri hold 304 négyszögöl földterülettel számoltak. Mivel nagyobb volt az igény, mint a kiosztható terület, Somogyvármegye Földhivatala hozzájárult, hogy Kaposmérő határából is kapjanak földet a kaposszerdahelyi lakosok. A helyi földosztó bizottság levélben kérte Somogyvármegye Földbirtokrendező Tanácsától a rendelkezésre álló terület növelését. (2. sz. melléklet.) Később derült ki az is, hogy a földosztó bizottság a kormányrendelet ellenére nem tartalékolt földet a hadifogságban lévőknél. Ugyanakkor a közbirtokosság 5 kh földet kapott, amit később többen kifogásoltak.

A bizottság április végére előkészítette a földosztást. Az uradalmi tábla végére gyűlést hívtak össze, amelyen szinte az egész lakosság részt vett. Tájékoztatták az embereket arról, hogy kinek mennyi földet tud a bizottság biztosítani. Hosszas viták, veszekedések után végül megtörtént a kijelölt földek kiosztása. A kiosztott földekről a 600/1945. M.E. sz. rendelet alapján az érintettek birtoklevelet kaptak. A levélben kötelezték az új tulajdonost, hogy köteles „a maga és az egész nemzet felemelkedését szolgáló módon gazdálkodni, és a rendeletben előírt feltételeket betartani”. A birtoklevelek a juttatott ingatlan telekkönyvi tulajdonjogának bejegyzését is szolgálták.

A földosztó bizottság tevékenysége vitákat is kiváltott. Tevékenységével kapcsolatban több panasz és kifogás merült fel, amelyeket a bizottság folyamatosan megvizsgált. Amennyiben jogos volt a kifogás, megtették a szükséges intézkedéseket a megoldásra. Ilyen volt 1947-ben a Somogy Vármegye Földhivatalának írt levél, amelyben a volt hadifoglyok (Szulimán István, Kollár József, Horváth György, ifj. Rózsa János, ifj. Németh Sándor és Tóth Imre) kéri, hogy jogos földigényüket a közbirtokosságnak adott föld terhére elégítsék ki. A körjegyzőségre beidézett id. Karancz János – ekkor már a Földigénylő Bizottság elnöke – elmondta, hogy a legeltetési társulat (közbirokosság) azért részesült juttatásban, mert a község szegény, és a politikai közösség egyenlő a legeltetési társulattal. A juttatáshoz a Megyei Tanács is hozzájárult. A továbbiakban azt is előadta, hogy az igénylők között három nőtlen van, ők nem részesülhetnek a juttatott földből. A többieknek pedig van különböző méretű földterülete. (3. sz. melléklet.)

A földosztó bizottság fontos feladata volt az uradalmi felszerelések, állatok elosztása is. Kényes és sok vitát kiváltó feladata volt a közmunka elrendelése a fogattal és gazdasági felszereléssel rendelkező személyek részére annak érdekében, hogy vegyenek részt az állatokkal nem rendelkezők földjeinek megmunkálásában.

A földosztó bizottság eredményes munkáját jelzi, hogy 1945 augusztusában fejenként 480 pengő „kitüntető összeg” kifizetését engedélyezték részükre.

Azok az ötvenes évek...

Az első szabad választás megmozgatta Kaposszerdahely politikai életét is. A kisközségben megalakult a Kisgazdapárt, a Szociáldemokrata párt, a Kommunista Párt és a Parasztpárt. A választásokon az országos átlaghoz képest is meghatározó szerepe a Kisgazdapártnak volt. Megkapta a szavazatok 95%-át, a többi párt osztozott a maradék 5%-on.

Az 1947-es választáson az erőviszonyok megváltoztak. Vezető szerepét a Kisgazdapárt továbbra is megőrizte, de a Parasztpárt, a Kommunista és a Szociáldemokrata párt jelentősen növelte a támogatottságát.

Ebben az időszakban a közigazgatás szerepe, feladata is jelentősen megváltozott, átalakult. A közigazgatás mellett helyi önkormányzati szervként működött a nemzeti bizottság, amelyben minden helyi párt képviseltette magát. 1946-ban házhelyeket parcelláztak Tókajpusztán, a későbbi Dózsatelepen és Szerdahelyen.

A nemzeti bizottságok megszűnése után a Défosz kapott jelentős szerepet. Ebben már csak a kommunista párt képviseltette magát. Pusztai Imre mint a Défosz elnöke a közigazgatás helyi irányításában jelentős szerepet töltött be. A lakosság ellátásában is meghatározó volt a szerepe. A legkülönbözőbb területekbe volt beleszólása: az erdőn csak a Défosz-elnök igazolásával lehetett tűzifát vásárolni, tanácstag csak az lehetett, akit a Défosz elnöke jóváhagyott. A beszolgáltatás kezdeti szakaszában az ő döntése alapján határozták meg, hogy kinek mennyi terményt kell leadni, és mennyi területet köteles a földjén elvetni.

Ezekben az években döntő változások következtek be a közigazgatásban, az egypártrendszer kiegészült a tanácsrendszerrel. Megszűnt az 1872-ben – Kaposzterdahelyen 1923-tól – létrehozott képviselő-testületi rendszer. A helyi önkormányzat szerepét a tanácsrendszer vette át. Először a megyei és járási tanácsok alakultak meg, majd sor került a helyi tanácsok megválasztására is.

Az első tanácsválasztásra 1950. október 22-én került sor, az alakuló ülést október 27-én tartották. A választás eredményeként a tanács tagjai lettek: Sóhajda István, özv. Pásti Jánosné, Horváth István, Pusztai Imre, Kollár József, Varga Sándor, Horváth Istvánné, Horváth Lajos, Bor János, Julin Jánosné, Várnai Ferenc, özv. Varga Jánosné, Varga Jánosné, Papp Vendelné, Párkányi János, Gál Pálné, ifj. Gönye Péter, Boros Lajosné, Horváth Nándor, Párkányi Istvánné, Horváth Jánosné, ifj. Papp Sándorné, Kovács József, özv. Hivatal Ferencné, Horváth György, özv. Ferency Józsefné, id. Karancz János. A Haza-fias Népfrent elnöke tett javaslatot a Végrehajtó Bizottság tagjaira, akiket egyhangúlag elfogadtak a képviselők: Sóhajda Istvánt, özv. Pásti Jánosnét, Horváth Istvánt, Pusztai Imrét, ifj. Gönye Pétert, Horváth Györgyöt választották meg. A Végrehajtó Bizottság elnöke Sóhajda István, elnökhelyettese Pásti Jánosné, titkára Horváth István lett.

Hiányos felkészültséggel, korlátozott anyagi lehetőségekkel kezdte meg a munkát az új hatalom. Tevékenységükben meghatározó szerepet kapott a kormányzat által szorgalmazott – megkövetelt – termény begyűjtés. A begyűjtés lényege az volt, hogy községenként határozták meg a különböző termények leadási mennyiségét. A leadott termények után a meghatározott hatósági árat fizették. A helyi hatalom képviselőinek a községre kiszabott mennyiséget kellett gazdánként kiosztani. A tervet mindenáron teljesíteni kellett, sőt a helyi vezetők saját pozíciójuk megerősítése érdekében igyekeztek azt túlteljesíteni. (4. sz. melléklet.) Rendszeresen kellett a begyűjtés helyzetéről jelentéseket készíteni. Ebben többnyire az szerepelt, hogy „a begyűjtést a párt és a helyi szervezetek vezetőivel, illetve aktíváival, népnevelőkkel tovább folytatjuk, mindaddig, míg a tervünket teljesíteni nem tudjuk. A hangulat a községben jó, ellenséges megnyilvánulásokat nem észleltünk.” A begyűjtési terv teljesítését a tanács begyűjtési bizottsága ellenőrizte. Aki nem teljesített határidőre, azt felszólították, szankciókat alkalmaztak vele szemben. A terményfelesleget csak akkor lehetett piacra vinni, ha a termelő beadási kötelezettségének eleget tett. (5. sz. melléklet.) A beadási kötelezettség teljesítéséről a községi tanácstól igazolást kaptak. A rendeletek betartását szigorúan ellenőrizték. A terményrejtegetőket, a tiltott vágást végrehajtókat szigorúan meg-

büntették. A feketézőket, a spekulánsokat feljelentették, kuláklistára tették, majd börtönbe zárták vagy internálták. A Begyűjtési Társadalmi Bizottság munkáját központi utasításokkal szabályozták. Gyakran nagyobb szerepet kaptak a község életének irányításában, mint a helyi tanács.

A bizottságok – felsőbb kezdeményezésre – begyűjtési versenyeket szerveztek. A verseny állásáról folyamatosan tájékoztatták a járás és a megye községeit. Ezen a versenyen minden községnek kötelező volt részt venni.

A mezőgazdasági termelést és az állattartást ez a begyűjtési rendszer jelentősen visszavetette. A módosabb gazdákat kuláklistára tették. „Aki nincs velünk, az ellenünk van” jelmondat a párt és a kormányzat politikájának súlyos torzulását jelentette.

Nehezítette a lakosság helyzetét a békekölcsön jegyzésének kötelezettsége. Ennek lényege az volt, hogy egy ígervény – majdani állami fizetési kötelezettség – fejében meghatározott összegért kellett kötvényt vásárolni. (6. sz. melléklet.) További gondot jelentett a háború után bevezetett jegyrendszer további fenntartása. A legfontosabb élelmiszereket csak jegyre lehetett kapni a községi boltokban. Bevezették a közellátási kijelentkezés rendszerét. Az a személy, aki tartósan elhagyta lakóhelyét, köteles volt egy nyomtatványon bejelenteni távollétének időtartamát és helyét. Csak kijelentkezés esetén volt jogosult az új lakóhelyén jegyek felvételére. Kaposzterdahely részére külön feladatként határozták meg a tűzifa- és szerfakivetést. A fa kitermelése mellett gondoskodni kellett a megfelelő mennyiségű fogatról a szállítások végrehajtására.

A V. B. már 1950-ben foglalkozott a iskola rossz műszaki állapotával. Elhatározták, hogy a szerencsétlenség elkerülése érdekében a felettes szervekhez fordulnak segítségért. A felújításhoz a község tulajdonában lévő téglát kívánták felhasználni. Vállalták, hogy a felújításhoz szükséges szakipari munkát biztosítják. A lakosság jobb ellátása érdekében külterületi postaszolgálat létrehozását határozták el, postásnak Molnár Sándort jelölték.

Ezekben az években a V. B.- és tanácsülések meghatározott séma szerint folytak le. Állandó napirendként szerepelt a nemzetközi helyzet áttekintése, a begyűjtés helyzete, fokozása, az adófizetési kötelezettség teljesítése, az aktuális mezőgazdasági munkák helyzete, gyorsítása.

A V. B. 1951. november 21-i ülésén az elnök javasolta, hogy december 21-ére, „Sztálin elvtárs 72. születésnapjára kezdeményezzenek begyűjtési felajánlást”. A határozatban rögzítették, hogy valamennyi területen „a begyűjtési tervet 100% felett teljesítjük”.

Külön kérdésként tárgyalta a V. B. az iskolai lemaradások ügyét. Feladatul szabta az oktatási bizottság tagjainak, hogy látogassák végig azokat a szülőket, akiknek a gyerekei az iskolából kimaradtak, illetve ahol a gyerek iskolalátogatása rendszertelen. „Tájékoztassák a szülőket arról, hogy az iskola látogatása 7 éven felül kötelező addig, amíg a gyerek a 8. osztályt el nem végezte.”

1952 januárjában a Horváth Lajos páttitkár javaslatára ifj. Gönye Pétert „mint osztályidegent” V. B.-tagságából leváltották. A jegyzőkönyvből nem derült ki, hogy mitől lett osztályidegen a korábban egyhangúlag megválasztott Gönye Péter.

A tanács 1952. január 9-én tárgyalta a Magyar Dolgozók Pártjának határozatát a jegyrendszer megszüntetéséről. A határozat része volt a mezőgazdasági termények szabad forgalmazásának engedélyezése. A tanács határozatában rögzítették, hogy örömmel veszik tudomásul a fenti határozatokat.

1953-ban Sóhajda István V. B.-elnök családi okokra hivatkozva lemondott, utódjának Rédei Jánost választották meg.

1954-ben a tanács áttekintette az oktatás helyzetét, és megállapította, hogy a kitűzött feladatokat végrehajtották. Hiányosságként fogalmazták meg az adófizetési fegyelmet: a 60%-os teljesítés megyei átlagban is rossznak mondható. A földműves-szövetkezeti bolt áruellátása régóta probléma volt a községben; az ellátás javítása érdekében további intézkedések megtételét tartják fontosnak. Elhangzott – mint minden tanácsülésen –, hogy „a párt és a tanács tömegkapcsolata jónak mondható”.

A V. B. 1954-ben foglalkozott a kolorádóbogár jelenlétének megfigyelésével. Öt figyelőcsoportot hoztak létre, amelyeknek meghatározott területen időnként járőrözni kellett, és a bogarakat, amennyiben találtak, össze kellett gyűjteni.

1954. november 28-án került sor a következő tanácsválasztásokra. Az új tanács alakuló ülését december 8-án tartotta. A megválasztott tanácsstagok közül a Hazafias Népfront elnöke ötfős V. B. megválasztására tett javaslatot. Teglovics Józsefet, Párkány Jánost, Varga Lászlót és ifj. Karancz Jánost egyhangúlag választották meg.

1955-től szinte állandó napirendi pontként szerepelt a mezőgazdasági munkák és a begyűjtés helyzete. Ebben az évben Varga László V. B.-titkár fegyelmi ügye borzolta a kedélyeket. Megállapították, hogy a Varga László ellen felhozott vádak megalapozottak, azok kimerítik a bűncselekmény fogalmát, ezért a rábízott feladatok ellátására alkalmatlanná vált. Funkciójából egyhangú határozattal felmentették, utódjának Simon Ferencét választották meg.

A tókajpusztai kutak bontásával külön tanácsi határozat foglalkozott. Ez azt jelzi, hogy ennek a feladatnak a végrehajtását a tanács tagjai fontosnak ítélték meg. A kitermelt téglát járda építésére használták fel. Az 1955. július 9-i tanácsülésen lakossági kezdeményezésre tárgyalták Rédei János ügyét. Megállapították, hogy „kérik visszahívását, mert választóit nem képviseli, panaszait és javaslataikat nem továbbítja a V. B. felé. Nem méltó választói bizalmára, mert mint volt tanácselnök visszaélt hivatali hatalmával, úgy az államot, mint az egyéneket megkárosította.” A tanács egyhangúlag megszüntette Rédei János tanácsstagi megbízatását.

A villany bevezetésének kérdése ezekben az években többször szerepelt a napirendek között. A V. B. 1955-ben határozatban mondta ki a község villamosításának elkezdését.

Az ötvenes években több párthatározat is foglalkozott az ifjúság helyzetével. Ennek hatása Szerdahelyen is nyomon követhető. A V. B. 1955. augusztusában tűzte napirendre ezt a kérdést. Horváth Ferenc DISZ-titkár beszámolójában elmondta, hogy „az ifjúság az utóbbi időben nem él szervezeti életet. Ennek legfőbb oka az, hogy a községben nincs kultúrház, így nem áll megfelelő ház az ifjúság rendelkezésére, ahol a szabad idejét hasznosan el

tölthetné.” A V. B. határozatban mondta ki, hogy „a jövőben az ifjúsággal fokozottabban kell foglalkozni, hogy érdeklődési körük helyes irányba terelődjön, szórakozása a szocialista ifjúsághoz méltó legyen, utasítja a szövetkezeti bolt vezetőjét, hogy 18 éven aluliakat ne tűrjenek meg a korcsmahelyiségben, részükre szeszes italt ne szolgáljon ki, és a különböző szórakoztató berendezéseket ne bocsássa a rendelkezésükre”. Decemberben Hárságyi János iskolaigazgató számolt be az ifjúság helyzetéről. Ismertette munkájának eddigi eredményeit, és kifogásolta az ifjúság fegyelmezetlen magatartását. Ahhoz, hogy az új embertípus kialakuljon, a szülők segítségével is szükséges. Újra elhangzott, hogy kultúrház nélkül nem lehet az ifjúságot eredményesen nevelni. A V. B. feladatául szabta az iskolaigazgatónak, hogy szülői értekezleten oktassa ki a szülőket az egyes nevelési kérdésekről.

A tanács szűkös anyagi lehetőségein jelentős mértékben javított a községefejlesztési hozzájárulás bevezetése. Ebből a pénzből került sor 1955-ben a tűzoltószertár és szolgálati hely, majd 1956-ban a szövetkezeti bolt megépítésére.

A tanácsülésen 1956. március 20-án tájékoztató hangzott el a dunai árvízkatasztrófáról. Az elnök javasolta, hogy az árvízkárosultak részére kezdeményezzenek gyűjtést. A gyűjtés koordinálására különbizottságot alakítottak, ennek tagjai választóközrözetenként szervezték meg az adományok összegyűjtését.

Egy héttel később újabb tanácsülésre került sor: a közbiztonság helyzetéről adott tájékoztatót Varga Ferenc felelős rendőr. Az általánosságokat tartalmazó tájékoztató után egyetlen érdemi határozat született: „a V. B. még szorosabb kapcsolatot alakítson ki a rendőrségi közegekkel. Ennek érdekében minden V. B.- és tanácsülésre a felelős rendőrt meg kell hívni.” Az április 13-i tanácsülésen az elnök javaslatot tett Tóth Imre tanácsstag összeférhetetlenségi ügyének tárgyalására. Mint a tájékoztatóban elhangzott: Tóth Imre rendszeresen igazolatlanul marad távol a tanács üléseiről. Tóth Imre a következő tanácsülésen távollétét elfoglaltságára hivatkozva magyarázta, majd önkritikát gyakorolt, és ígéretet tett arra, hogy a jövőben rendszeresen részt vesz a tanács ülésein. Mulasztásáért megrovásban részesítették. A június 14-i tanácsülésen Völgyi József tanácsstag kérte, hogy „a szövetkezet vezetősége tegyen intézkedéseket, hogy a nyári nagy melegben az aratás és cséplés idején biztosítsák a zavartalan áruellátást. Hiányolja, hogy a sörellátás már most is akadozó, pedig a dolgozó parasztság szívesen fogyasztaná a fásasztó munkák idején. Ugyancsak biztosítani kell a szódavizet is.”

A forradalom hatása Szerdahelyre

A V. B. július 7-én önálló napirendként tárgyalta az SZKP XX. Kongresszusának határozatait, valamint a hazai sajtóban megjelent kommentárokat. Papp Vendelné V. B.-tag hozzászólásában a sajtót hibáztatja azért, mert helytelen cikkeket közölnek, és ezzel félrevezetik az olvasókat. Nem érti, hogy a Szabad Nép hogyan közölhet le ilyen cikkeket, pedig ez az újság az MDP Központi Vezetőségének lapja. A következő ülésen a V. B. határozatban fejezte ki, hogy „a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozatával

teljes egészében egyetért. A maga részéről elítéli a népi demokrácia, a pártvezetőség és állami funkcionáriusok ellen irányuló zavarkeltő kísérleteket...” A július 14-i tanácsülésen Teglovics József tanácsstag elmondta, hogy „a dolgozó parasztság már nem idegenkedik a szabad gabonaszerződés kötésétől... Az idén már nem fordult elő az, hogy aratás idején nem lehet kenyeret kapni, amikor a dolgozó parasztságnak már nincs lisztje... Községünknek jelentős része jelenleg is vett kenyéren él.” Az augusztus 4-i tanácsülésen a határozatot hozták, hogy „a Petőfi utcai járdán kerékpárral, motorkerékpárral és egyéb járművel közlekedni tilos”. Az indoklás szerint a járdán örült sebességgel közlekedő kerékpárosok veszélyeztetik a gyalogjárók biztonságát.

A tanács szeptemberi ülésén szabálysértési bizottságot alakítottak, és áttekintették a népművelés helyzetét. A V. B. október 7-i ülésén mezőgazdasági kérdésekkel foglalkozott, majd legközelebbi ülését november 21-én tartotta. A jegyzőkönyvek alapján az a látszat, mintha közben az országban semmi nem történt volna.

Az 1956-os forradalmi eseményeknek közvetlen hatása nem volt a faluban. A Nemzeti Bizottságot is központi kezdeményezésre – utasításra – alakították meg. Elnök: Kiss István. Tagok: Bencs Miklós, Kollár József, Markó Ferenc, Markó Mihály, Németh László, Pálinkás Imre, Sándor János, Szulimán József, Várnai Ferenc. A bizottság megalakította a nemzetőrséget, s tagjainak megbízólevelet adtak át. Feladatuk volt a község területén az idegen személyek igazoltatása, indokolt esetben előállítás. Fegyverzetük 38 mm-es kispuska, illetve saját tulajdonú vadászfegyver volt. Az emberek érdeklődéssel és vegyes érzéssel – gyakran félelemmel – kísérték az eseményeket. Ebben az időszakban építették a szövetkezeti boltot, ahol helyet kapott egy kultúrterem is. 1957. január 5-én jelent meg a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt kormány nyilatkozata. A nyilatkozat szövegét tanácsülésen kellett megvitatni, és az elhangzott véleményekről, javaslatokról három napon belül írásos jelentést kellett tenni.

A február 7-i tanácsülésen tárgyalták a kormány nyilatkozatát. A nyilatkozat teljes szövegének ismertetése után Pap Sándor országgyűlési képviselő adott tájékoztatást „a Budapesten, vidéken és községünkben lezajlott ellenforradalmi eseményekről”. Hozzászólása a községre vonatkozóan semmi konkrétumot nem tartalmazott. Bencz Mihály tanácsstag elmondta: nagy örömmel fogadták, hogy a kormány eltörölte a beszolgáltatást. Sérelmezte, hogy a fogadót továbbra is fizetni kell. Völgyi József tanácsstag szerint amikor a kaposvári Járási Tanácsban is megalakították a Forradalmi Bizottságot, „gyűlést hívott össze a községi forradalmi bizottság megalakítására. Itt a tanácsstagokon kívül a falu lakossága is megjelent. Sokakat közülük a kíváncsiság hozott, és a gyűlésen csak hallgattak. Voltak azonban hangosabbak is, kiknek a nyomására az általuk törvényesen megválasztott tanácsstagoktól az elnök és a titkár kivételével megvonták a bizalmat, és helyettük újakat választottak. Ez nagyon érzékenyen érintette valamennyi tanácstagot, mert ők igazán öntetlenül dolgoztak a község érdekében. Miután azonban a rend helyreállt, csillapodtak a kedélyek, ők is rájöttek, hogy választókerületük ragaszkodik hozzájuk, a történeteket pedig elfelejtik, és ugyanúgy, mint előbb, dolgoznak a község érdekében.” A tanácsülés is határozatban mondta ki, hogy „a Magyar

Népköztársaság Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányának nyilatkozatával teljes egészében egyetért a tanács, és mindent megtesz a maga területén a szocializmus magyar viszonyoknak megfelelő felépítéséért.”

A konszolidáció időszaka

A község vezetői jelentős erőfeszítéseket tettek az új politikai és társadalmi szervezetek létrehozására. A cél az volt, hogy a lakosság minél szélesebb rétegeit próbálják mozgósítani a központi és helyi célkitűzések megvalósítása érdekében. Ebben jelentős szerepet szántak az újjászervezett Legeltetési Bizottságnak, amely ekkor épített kovácműhelyt a községben. A mezőgazdasági munkák végzéséhez, szervezéséhez munkájuk elengedhetetlenül szükséges volt. A másik szervezet a központi utasításra újjászervezett népfrentbizottság. A tanács vezetőinek minden fontos vagy kevésbé fontos kérdésben egyeztetni kellett a párt titkárával és a népfrent elnökével. Később ezekre az egyeztetésekre be kellett vonni a KISZ-titkárt is. Ez a gyakorlat különböző intenzitással a rendszerváltásig megmaradt.

A villamosítás kérdése ebben az évben ismét többször szerepelt a V. B. és a tanács ülésein. A lakosságnak tudomásul kellett venni, hogy ehhez a beruházáshoz az állami támogatás mellett jelentős saját erő kell. Szerencsére a lakosság megértette, sőt igényelte a villamosítás végrehajtását. Az állami és megyei támogatást egészítette ki a lakossági önrész, a téglagyár 35 000 Ft-ja, valamint a Földműves Szövetkezet 5000 Ft-ja. Végül is a teljes hálózat 1959-re épült ki. A beruházás eredményeként a Dózsatelep is hozzájutott a villanyhoz. A villanyoszlopokhoz szükséges fát a Legeltetési Bizottság biztosította saját erdejéből. Az oszlopok leállítását is vállalta a lakosság. 1958-ban vezeték be a villanyt az iskolába és a tűzoltószertárba is.

A V. B. ülésein továbbra is foglalkozott a mezőgazdasági munkák helyeztetével, valamint az adófizetési fegyelemmel. Gyakran fogalmazódott meg, hogy a községben alacsony az adófizetési kedv, annak ellenére, hogy ebben az évben már a községi tanács kezébe került a rendezése.

Az 1957. december 7-i tanácsülésen az elnök beszámolójában elmondta, hogy „a jelenleg használatos temető rossz helyen van, rossz időben a feljárás szinte lehetetlen. Kocsival megközelíteni egyáltalán nem lehet. Tervben van egy olyan hullaház építése, amely alkalmas arra, hogy az elhaltakat ott ravatalozzák fel, és a temetést onnan eszközöljék.” Elhangzott, hogy a hullaház építése a jelenlegi temetőben nem célszerű, ezért javasolja egy új temető kijelölését. Az új temető helyszínében nem tudtak megegyezni. Az elnöknek a helyszín és a pénzügyi fedezet kérdésében további egyeztetéseket kellett folytatni.

1957 decemberében Lévay Pál körállatorvos adott tájékoztatást az állat-egészségügyi helyzetről. Elmondta a leggyakrabban előforduló betegségeket és az ellenük való védekezés módját. Völgyi József tanácstag megkérdezte, hogy a sertéspiac mikor szabadul fel. Kérdésére választ nem kapott.

1958-ban a községi tanács az elért eredményekre alapozva fejlesztési tervet dolgozott ki. A terv bevezetőjében olvasható, hogy a község lakossága 700 fő, fő foglalkozása a földművelés. A lakosság 10%-a ipari munkás, akik Kaposváron, illetve a helyi téglagyárban dolgoznak. A földműveléssel foglal-

kozók fele 5 holdas a másik fele 5–12 hold földterülettel rendelkezik. „A párt-szervezet, bár kis létszámmal, de a felszabadulás óta működik. A Hazafias Népfrontnak számos tagja van. A KISZ-szervezet 1957-ben alakult, az 1956-os ellenforradalom előtt pedig DISZ-szervezetbe tömörült az ifjúság. A párt, a tanács és a többi tömegszervezet között a kapcsolat jó, a vezetésben azonban voltak kisebb hibák. A hibák azonban eltörpülnek az eredmények mellett. A felvilágosítás és a nevelőmunka eredménye volt, hogy az októberi ellenforradalom során a községben semmiféle megmozdulás vagy rendellenesség nem volt.”

A pedagógusok részére – kérésükre – a Pazderjás-dűlőben az állami tartalék földekből konyhakertet jelöltek ki. A pedagógusoknak a föld után adót és bért fizetni nem kellett. A földterületből részesedett Mike Imre, a szennai iskola igazgatója és Hárságyi János, a szerdahelyi iskola igazgatója is. Az iskola részére gyakorlati földet nem kértek, mert ahogy az indoklásban olvasható: „nincs rá szükségük”. 1958. augusztus 7-én az elnöki tájékoztatóban elhangzott, hogy a „járási tisztiorvos a korábban felterjesztett kérelmünkre a helyszíni szemlét megtartotta, s kijelölte az új temető helyét a Jáger- és Tóth (Tüzer)-féle birtokon”. Szintén ekkor hangzott el, hogy a tanács és a Hazafias Népfront között a kapcsolat nem jó. Ennek okát abban látják, hogy népfront vezetői és aktivistái passzívak. A tanács határozatban kéri az MSZMP titkárát: segítsen abban, hogy tevékenységük aktívabb legyen. Ebben az évben szinte minden ülésen foglalkoztak a villanyhálózat építésének helyzetével, a vízelvezetéssel, az árkok metszésével, valamint a hidak felújításával. 1957. szeptember 29-én a V. B. a választások előkészítésével foglalkozott. Megállapította, hogy a névjegyzékek összeállítása és a választási bizottságok felkészítése rendben folyik.

A választások után a tanács folytatta munkáját. A tanácsülések első napirendje volt a külpolitikai helyzet értékelése. 1958. január 23-án a következő értékelés hangzott el: „Röviden inkább először a külpolitikai helyzetet, amely a napjainkban a világviszonylatában folyik. Így többek között meg kell említeni az indonéz, valamint jemeni helyzetet, amely jelenleg a világviszonylatban politikai téren ez áll főképpen a közvélemény előterében.” A fentiekhez hasonló, az aktuális külpolitikai helyzetnek megfelelő tájékoztatók hangzottak el rendszeresen a V. B. és a tanács ülésein. Ugyanezen a tanácsülésen hangzott el a szerdahelyi ifjúsággal kapcsolatos vélemény: „az ifjúságaink teljesen szétzüllött, nem szervezeti életet élnek”. A sommás vélemény ellenére elhangzott, hogy megalakult a KISZ helyi szervezete 27 fővel. A tanács az új ifjúsági szervezettől „sokkal nagyobb eredményeket vár”. A következő tanácsülésen elhangzott, hogy „Párizsban a kormányfők értekezletén a nyugati hatalmak mesterkedése kudarcba fulladt..., ezek után a háború kitörésére lehet számítani. Ma már nem olyan körülmények között van a szocialista tábor, hogy ne tudna visszavágni... Ma már a Szovjetuniónak is vannak olyan korszerű fegyverei, amelyekkel az Egyesült Államokba be tudnak lőni.”

Az 1963. február 24-én megtartott választásokon a mandátumvizsgáló bizottság az alábbi tanácsstagok mandátumát hitelesítette: Illés János, Tóth Imre, Karancz János, Szalai Imre, Németh László, Horváth György, Somogyvári Pál, Hampuk Ferenc, Simon Ferencné, Gál István, Bencs Miklós, Markó Mi-

hály, Sándor János, Ferencz István. A tanács a V. B. tagjainak megválasztotta Simon Ferencné, Gál Istvánt, Karancz Jánost, Markó Mihályt, Horváth Györgyöt.

1964-ben kezdték el az új hullaház építését. Átadására 1965-ben került sor. A temető rendjének folyamatos fenntartása érdekében tiszteletdíjas temetőőr foglalkoztatását rendelték el. Döntöttek arról is, hogy az elhunytak részére továbbra is ingyen biztosítják a sírhelyeket.

A tanácsülésén 1965-ben beszámoló hangzott el a földműves-szövetkezet kereskedelmi tevékenységéről. Megállapították, hogy a forgalom egyenletesen nő, hiány csak a palackozott sörből a nyári időszakban fordul elő.

A termelőszövetkezet megalakulása

A Végrehajtó Bizottság 1951 szeptemberében határozta el tszcs-előkészítő bizottság megalakítását. Elhatározták, hogy a megalakítás előtt egy-két jól teljesítő gazda látogasson el egy termelőszövetkezeti csoportba, és a helyszínen győződjék meg annak eredményességéről.

A kényszerítő körülmények elmaradása miatt a termelőszövetkezet megalakítására csak a hatvanas évek elején került sor. A párt és a kormány határozatainak megfelelően jelentős erőfeszítések történtek annak érdekében, hogy minél több ember lépjen be a termelőszövetkezetbe. Agitátorok járták a községet, győzködtek az embereket a belépésre. Gyakran alkalmaztak nyomást, esetenként zsarolást annak érdekében, hogy a bizonytalankodókat meggyőzzék a belépésről. Valamennyi tanácstagot kötelezték a belépésen túlmenően arra, hogy személyes példával járjanak élen a belépés során. Nehéz napok, hetek voltak ezek a szerdahelyi emberek életében. Az agitátorok a legkülönbözőbb eszközöket vették igénybe. Először az új gazdák – akik 1945-ben földet kaptak – léptek be. Ezután következtek a módosabb parasztok, akik 10-15 hold földdel rendelkeztek. Végül mindenki beadta a derekát.

A szervezőmunka eredményeként 1961. január 26-án alakult meg a szerdahelyi Igazság Termelőszövetkezet. A megalakulást követően a Legeltetési Bizottságot felszámolták, vagyonát átadták a termelőszövetkezetnek. A vagyontárgyakat Horváth György tsz-elnök vette át. Az átvétel során vállalta az átvett eszközök és állatok nyilvántartásba vételét és megfelelő hasznosítását.

A belépőket kötelezték, hogy a föld mellett az állataikat és a mezőgazdasági felszereléseiket is vigyék be a közösbe. Minden tsz-tagnak egy tehene maradhatott, illetve később annak szaporulata. Az állatok elhelyezése nagy gondot jelentett. Hiányoztak az istállók, a megfelelő raktárak, tárolóhelyek. A lovakat az első évben a gazdáiknál hagyták. Az állatokat etetniük kellett, és munkára biztosítani. Szerencsés volt az a tsz-tag, aki saját lovával dolgozhatott a tsz-ben. Különböző hitelek, támogatások igénybevételével kezdődtek meg az építkezések. A tsz-tagság számára rendkívül nehéz évek következtek. Két növénytermelési és egy állattenyésztési brigádot alakítottak. A munkaegység bevezetése szokatlan bérezési forma volt. A tagság számára sokáig nehezen áttekinthető, nehezen elfogadható rendszer volt. A termelőszövetkezet vezetősége a megalakulást követően lépéseket tett a község határában

lévő tisztázatlan tulajdoni helyzetű halastavak átvételére. A viszonylag kevés termelőterülettel rendelkező szerdahelyi tsz vezetősége kiegészítő tevékenységet kívánt folytatni a halastavakon.

A tanács ezekben az években rendszeresen számoltatta be a tsz-elnököt a mezőgazdasági munkálatok helyzetéről és a tagság hozzáállásáról. 1961-ben határozatban utasítják a tsz vezetőségét, hogy „tegyen intézkedéseket a munkafegyelem megszilárdítására és a munkaszervezés helytelen helyzetének megjavítására”. Ezekben az években szinte kézi vezérlessel irányította a tanács a termelészövetkezet mindennapi tevékenységét. „A tanácsülés az elhúzódó aratási munkálatoknak gyors végzése érdekében felhívja a tsz vezetőségének a figyelmét, hogy a háztáji napokat a nagy munkák időszakában szüntesse meg. A községben lakó minden tsz-tagot, még az öregeket is szólítsa fel a munka végzésére. A tsz vezetősége vegye fel a kapcsolatot a KISZ és egyéb tömegszervezetek vezetőivel, és kérje azoknak a segítségét.”

A munkafegyelem megszilárdítása érdekében a munkafegyelmet megszegőkkel szemben gyakran alkalmaztak retorziókat. A fegyelmi vizsgálat lefolytatására háromtagú fegyelmi bizottságot hoztak létre. Általános gyakorlat volt, hogy a renitens taggal szemben 50 kg gabona (búza) természetbeni büntetést szabtak ki, amelyet vagy be kellett szolgáltatni, vagy zárszámadáskor levonták a járandóságból. Ezekben az években ez nemcsak megalázó, hanem rendkívül súlyos büntetés volt. A mezőgazdasági munkálatok elvégzésére a gépállomások szolgáltatásait vették igénybe.

1962-ben jelentős építkezések kezdődtek el. Ennek során 76 férőhelyes szarvasmarha-istálló, 120 férőhelyes disznóól, később juhodály és baromfiistálló épült. A hét épületre 291 000 Ft-ot költöttek. Folyamatosan nőtt a tsz vagyona. A lóállomány 60 db volt. A 7 behozott tehén mellé hamarosan még 14 db-ot vettek. Fontos célként fogalmazta meg a tsz vezetése a gépek vásárlását, ezzel kívánták elérni a függetlenedést a gépállomásoktól.

Éveken keresztül súlyos problémát jelentettek a különböző állatbetegségek. A fertőzés veszélye a tömegesen tartott állatok esetében fokozottan jelentkezett. Az egyik legsúlyosabb betegség a szarvasmarháknál a száj- és körömfájás volt. 1964-ben olyan súlyos volt a fertőzés, hogy a községben teljes zárlatot kellett elrendelni. Felmerült a teljes állomány kényszervágása is. A község és a tsz vezetése végül a zárlat szigorítása és a gyógyszeres kezelés mellett döntött. A bevezetett intézkedések hatására sikerült visszaszorítani a fertőzést.

1966 augusztusában a tanács határozatban kötelezte a tsz vezetését, hogy a következő években a termelési terveket úgy állítsák össze, hogy a fiataloknak, különösen a lányoknak is tudjanak munkát adni. Ennek elsősorban az volt az oka, hogy a szerdahelyi fiatalok többsége Kaposvárra járt dolgozni. Szabad idejük egy részét utazással voltak kénytelenek tölteni.

A termelészövetkezet legelőterülete a hatvanas években 93 kh volt, itt juhokat neveltek. A háztáji gazdaságokból 28 szarvasmarha járt ki a legelőre. A termelészövetkezet állatállományát nem legeltették. Részükre a rét biztosította a megfelelő mennyiségű szénát. A tsz-ben fokozatosan megteremtették a tömeges állattartás feltételeit. Dr. Vető András körzeti állatorvos hatékony munkájának köszönhető, hogy sem tömeges elhullás, sem tömeges megbetegedés nem fordult elő.

1968-ban a termelőszövetkezeti családok száma 120, a teljes taglétszám pedig 202 fő volt. A tanács és a tsz vezetése különböző kedvezményekkel ösztönözte a családokat az állattartásra a háztáji gazdaságokban. Megfogalmazódott az az aggodalom, hogy a „a háztáji gazdaságok elöregednek, a fiatalok nem akarnak állatállománnyal foglalkozni”. A számokból ugyanakkor az derül ki, hogy a háztáji gazdaságokban tartott állatok száma nőtt. Szarvasmarha: 89 db, ebből tehén 35 db. Sertés: 1 db koca, 37 db süldő és hízó.

Az 1960-as évek végén – központi akarat alapján – egyesült a szerdahegyi tsz a Szennai Termelőszövetkezettel. Az egyesülés után a termelőszövetkezet már nem működött olyan jól, mint korábban.

A termelőszövetkezet átalakult részvénytársasággá. Elnöke: Zóka Tibor, székhelye: Szenna, körülbelül 1200 hektáron gazdálkodnak, csak növénytermesztéssel foglalkoznak. Gépparkjukat folyamatosan korszerűsítik, a döntő tulajdoni hányad kistrésvényesek kezében van, kb. 30 dolgozót foglalkoztatnak.

„A szocializmus építésének útján”

Az ellentmondások ellenére ezekben az években a község lakossága minden tekintetben gyarapodott. A munkafegyelem javulásával jelentősen emelkedett a tsz-ben a termelékenység. A munkaegységre egyre többet tudtak fizetni. A háztáji gazdaságokban a családok megtermelték a legszükségesebb zöldséget, gyümölcsöt, sőt egyre többen jártak be a kaposvári piacra fölös terményeiket eladni. Az állattartás engedélyezése hozzájárult a változatosabb étrend kialakításához. Az egészségesebb életmód elemi feltétele volt a fürdőszoba és a WC kialakítása minden háznál. Ma talán furcsának tűnik, de ezekben az években az is feladat volt, hogy ennek szükségességéről meggyőzzék az embereket. Az 1966. november 17-i tanácsülésen elhangzott: „Eljutottunk addig, hogy nincs ház WC nélkül.” Igaz, ezek az árnyékszékek még nem feleltek meg a mai követelményeknek. A különböző fertőzések megelőzése érdekében a tanács vezetői állandóan szorgalmazták az elemi egészségügyi feltételek megteremtését. „Nem közömbös, hogy telkünk mely részén épül az árnyékszék. Kényelmi szempontból előnyös, ha a házhoz közel van, de a kúttól legalább 10 m távolságnak meg kell lenni.”

Ezekben az években a tanácstagok és a lakosság tevékeny közreműködésével új tanácsháza épült. Az építési telket a legeltetési társulat biztosította. A lakosság 24 548 Ft értékben végzett társadalmi munkát. Az építési költségek csökkentéséhez hozzájárult, hogy a téglagyár olcsóbban biztosította a téglát. A tanácsház épületében helyet kapott az orvosi rendelő, egy tanácsterem, két irodahelyiség és egy irattár.

1968. március 14-én tárgyalta a tanács a község munkaerőhelyzetét. A beszámolóban elhangzott, hogy a lakosság létszáma 720, termelőszövetkezeti tag 154, ebből öregségi járadékos 65, a dolgozó tagok száma 89 fő (50 férfi, 39 nő). Munkaerő-felesleg a községben nem volt. Vagyis mindenki dolgozott. A község lakosságának egy része Kaposvárra járt dolgozni. Ezek többsége férfi; 50–50% a szakmunkások és a segédmunkások aránya. A helybeli téglagyárban 30-an dolgoztak. Minden évben gondot jelentett az általános iskolát elvégzett fiatalok továbbtanulása. A fiatalok többsége szakmunkásképző isko-

lába jelentkezett. A községben ebben az időben egyetlen olyan idős ember sem akadt, akinek nem volt biztosítva a gondtalan öregkor. Több csökkent munkaképességű lakos is volt. Részükre is tudtak – elsősorban a tsz-ben – könnyebb munkát biztosítani.

1968 augusztusában a helyi tanács szabálysértési bizottságot hozott létre azzal a céllal, hogy hatékonyabban lépjenek fel a szabálysértéseket elkövetőkkel szemben. Tevékenységi körükbe tartozott a munkakötelezettség megszegése, a tulajdon elleni vétség, orgazdaság, csendháborítás, köztisztasági szabályok megsértése, a növényvédelmi szabályok megszegése, a mezőrendészeti szabályok megsértése, az állatbetegség elleni védekezés elmulasztása, a legelőgazdálkodási szabályok megszegése, az erdőrendészeti szabálysértés, a tankötelezettség megszegése stb.

A közös tanács

1969. március 13-án vizsgálták először a járási tanács javaslatára a közös tanács létrehozásának lehetőségét. A tájékoztatóban elhangzott, hogy a központosítás országos folyamat, amelynek a költségcsökkentés mellett az is célja, hogy hatékonyabb legyen a tanácsai ügyintézés. A célok között szerepelt, hogy azok a szakigazgatási feladatok, amelyeket eddig a járási tanács végzett, átkerüljenek a közös tanácshoz. A javaslat szerint a közös tanácshoz Szenna központtal Kaposszerdahely és Zselickisfalud tartozna. A tanácsstagok a jelenlegi létszámban változatlanul maradnának. A Végrehajtó Bizottságban minden község egyenlő arányban képviseltetné magát. A társközségekben kirendeltségeket működtetnek felváltva 1-1 napot. A közös község dolgozóit a jelenlegi dolgozókból választanak ki. A közös község munkáját július 1-jén kezdi meg.

A tanácsulást megelőzően kikérték a párt- és társadalmi szervezetek véleményét is. Hosszas vita után hozta meg a szerdahelyi tanács az alábbi határozatot: „A tanács egyetért azzal, hogy Szenna, Kaposszerdahely, Zselickisfalud községek tanácsai közös tanácssá egyesülnek a gazdasági, kulturális, kommunális, szociális és közigazgatási feladatok eredményesebb megvalósítása, illetve ellátása érdekében. A tanács egyetért azzal, hogy a közös tanács székhelye Szenna község legyen.” A tanács felhatalmazta az elnököt, hogy az egyesülés érdekében a szükséges lépéseket megtegye. Később a közös tanácshoz Patca is csatlakozott. A közös tanács ülésén a korábban megválasztott községi képviselők vettek részt. Ebben az időben Szerdahely tanácsának tagjai voltak: Beck János, Balogh Dénes, Rácz János, Molnár Sándor, Szabados Antal, Párkányi Istvánné, Tóth Imre, Horváth György, Bencs Miklós, Markó Mihály, Ferencz István, Gál István. A tanácsülésére meghívást kaptak: Simon Ferenc MSZMP-titkár, Bondor Tibor KISZ-titkár, Pete Sándor HNF-elnök, Balogh Dénesné HNF-titkár, Pap Sándorné, a Nőtanács elnöke, Takács Irén, a Téglyár vezetője.

A csatlakozó községek közül a kaposszerdahelyi képviselők fogadták el a legnehezebben a közös tanács létrehozását. Ezekben az években a lakosság-
nak és a tsz-nek köszönhetően Szerdahely dinamikusabban fejlődött, az emberek gyarapodtak. A megélhetés feltételei fokozatosan javultak. A lakosság és az őket képviselő tanácsstagok attól tartottak, hogy megtörik ez a fejlődés. A járá-

si tanács javaslatára – talán a szerdahelyi ellenállás leszerelésére is – Karancz Jánost választották meg a közös tanács elnökének. A közös tanácsban Szerdahelyt először a korábban megválasztott 12 tanács tag képviselte. A következő, már közös tanácsválasztáson ezt a létszámot 9 főre csökkentették.

A közös tanács kialakítása során az iskola önállósága is megszűnt. Az 1970-es évek elején a felső tagozatos tanulók Kaposvárra kerültek, a II. Rákóczi Ferenc iskolába. A közös tanácsban a szerdahelyi kilenc tanács tag a többi község tanács tagjaival szemben akaratát nem minden esetben tudta érvényesíteni. Ennek oka az volt, hogy kialakult a vélemény: a többi község Szerdahelyhez képest kevésbé fejlett, így a rendelkezésre álló pénz elsősorban azokra kell fordítani. A korábbi fejlesztés, fejlődés eredményeként kialakult jobb helyzet így enyészett el a közös akaraton. Karancz János a nehézségek ellenére is arra törekedett, hogy Kaposszerdahely fejlődése ne álljon meg. Mindezek ellenére a fejlődés lendülete megtört. Az itt élő emberek – joggal – úgy érezték, hogy Kaposszerdahely rovására is fejlődnek a társközségek. Ezt a helyzetet mi sem jelzi jobban, mint az, hogy a közös tanács megalakulását követően a szerdahelyi tanács megtakarított pénze – 180 000 Ft – is a közös kasszába került.

A község lakói szerettek volna egy óvodát is építeni. A telek és pénz is megvolt, de az összevonás következtében ez lekerült a napirendről. A közös tanács időszakában került sor az iskola, valamint a szolgálati lakásrész teljes felújítására, majd az iskola bővítésére, egy kisebb tornaterem, egy mosdó, és egy korszerű WC kialakítására. 1995-ben Karancz János egészségét az évekig tartó megfeszített munka kikezdte. Infarktust kapott. Egészségi állapotára való tekintettel még ebben az évben karkedvezményes nyugállományba került. Azóta a nyugdíjasklub aktív tagjaként családjával Szerdahelyen él. A közös tanács elnöke Jakab József zselickisfaludi lakos lett.

A szerdahelyi rendszerváltás

Már a rendszerváltást megelőzően megfogalmazódott az a gondolat, hogy a társközségek a jövőjüket önállóan képzelik el. Az első szabad választások kiírására már úgy került sor, hogy minden község magának választott polgármestert és képviselőket. Polgármesternek két jelölt közül – Erdő Árpád ellenében – Balogh Józsefet választották meg. A választásokat követően a képviselő-testület tagjai lettek: Fisli Istvánné, Gál János, ifj. Horváth József, ifj. Kaiser János, Kovács László, Molnár Ferenc és Végvári Györgyné.

A képviselő-testület alakuló ülését 1990. október 10-én tartotta. A képviselő-testület a polgármesteri tisztség ellátását „társadalmi megbízatás”-ként határozta meg. Döntöttek a képviselők arról is, hogy a Megyei Közgyűlésbe Balogh József polgármestert javasolják. Alpolgármesternek Fisli Istvánnét választották meg a képviselők. Fontos döntés volt az alakuló ülésen az önálló jegyzőség létrehozása. Az állás betöltésére pályázatot hirdettek. A sikeres pályázat után a képviselő-testület Belovics Emilnét bízta meg a feladat ellátásával. Az új vezetés határozott kézzel fogott a számtalan probléma megoldásához. Ezekben az években felújították a az orvosi rendelőt és a polgármesteri hivatalt, a jegyző részére új irodát alakítottak ki, befejezték az óvoda bővítését, új buszvárókat alakítottak ki, utakat, járdákat építettek és újítottak fel. Kialakítottak

egy új postaépületet. 1992-ben a képviselőtestület Csonka Ápádot nevezte ki jegyzőnek, a Köztársasági Megbízotti Irodába távozó Belovics Emilné után.

Több súlyos, megoldásra váró feladattal kellett állandóan foglalkozni. A lakosság egy részének jelentősen romlott az életszínvonala, nőtt a munkanélküliség. A rendelkezésre álló szűkös pénzügyi keretek nem biztosítottak elegendő fedezetet ezeknek a problémáknak a megoldására. 1993-ban a lakosság igényének megfelelően megkezdődött a vezetékes gáz kiépítése. A 243 igény alapján az év végére 93 családnál épült ki a leállósap. A gerincvezeték kiépítését az önkormányzat finanszírozta. A gázműépítés befejezését követően mintegy 450 ezer Ft maradt, amelyet a lakosság igényének megfelelően az egészségügyi ellátás fejlesztésére (számítógép, székek), valamint a közösségi épületekben lévő WC-k felújítására fordítottak.

1995-ben a vezetékes telefon fejlesztése volt napirenden. A következő évben a MATÁV valamennyi szerdahelyi lakos igényét kielégítette. A képviselő-testület Csonka Árpád távozása miatt dr. Ulrich Károlyt bízta meg a jegyzői teendők ellátásával. Ezekben az években egy sor olyan rendeletet alkotott, amely közvetlen hatással volt az itt élő emberek életére. (SZMSZ, költségvetési rendeletek, helyi adórendelet, építkezések szabályozása, kommunális rendelet, egészségügyi ellátás szabályozása, ebtartási rendelet, füstrendelet, temetőrendelet stb.)

Egyre több magánvállalkozó kezdte meg tevékenységét. 1996-ban számuk 49 volt. Az önkormányzat folyamatosan biztosította a közintézmények működőképességét, az épületek karbantartását, szükség szerinti felújítását. Az egészségügyi ellátást – a készenléti és az ügyeleti szolgálatot – a környező községekkel társulásban oldották meg. Kaposszerdahely csatlakozott a Kaposvári Kistérségi Területfejlesztési Társuláshoz abban a reményben, hogy fejlesztési igényéhez további forrásokhoz jut. 1996-ban elkezdődött a tárgyalás Szennával a térség szennyvizgondjának a megoldására. 1997–98-ban a kábeltelevíziós rendszer kiépítésének igénye, lehetősége foglalkoztatta a lakosságot. A rendszer kiépítésére többszöri nekifutás után a Kapos-net kapott megbízást. Jelenleg a kábeltelevíziós hálózat szélessávú internet-hozzáférést is biztosít. A lakosság aktivitását jelzi, hogy 2000-ben már több civil szervezet működött a községben (vöröskereszt, nyugdíjasklub, sport- és horgászegyesület). 2002-ben alakult meg Lovas István vezetésével a Kaposszerdahelyért Egyesület.

Az önkormányzat munkája egyre hatékonyabb, szakszerűbb lett. Az ügyintézés a lakosság megalégedésére gyors, pontos és udvarias. Ezekben az években a pénzügyi nehézségek ellenére is a település látványosan fejlődött. A község rendezettebb, tisztább lett. Az új lakótelepre egyre többen költöztek, költöznek ki, hozzájárulva a lakosság létszámának dinamikus növekedéséhez.

A temetkezésről szóló törvénynek és kormányrendeletnek is köszönhető, hogy az önkormányzat fokozott gondot fordított a községi temetőre. A pályázati pénznek is szerepe volt abban, hogy ma temető megfelel a törvényi, a kegyeleti és a lakossági elvárásoknak. A lakosság életkörülményeit javító beruházások jótékony hatással voltak a településen lakók közérzetére is. A lakosság többsége úgy gondolta: községük irányítása jó kezekben van. Mindez hatással volt arra, hogy Szerdahely lakói a falu első emberének immár negyedik alkalommal Balogh Józsefet választották meg.

Mellékletek

1. számú melléklet

KAPOSSZERDAHELY község földigénylése

1.	Igali György	Horváth Mária	földműves	7 kh
2.	Papp Sándor	Zsobrák Rozália	földműves	7 kh 800 n.öl
3.	Kelemen Mihály	Szabados Julianna	földműves	6 kh
4.	özv. Varga Jánosné	Völgyi Ilonka	földműves	–
5.	Pásti János	Beck Borbála	földműves	4 kh
6.	Gál Gyula	Horváth Erzsébet	földműves	4 kh
7.	özv. Horváth Józsefné	Májer Mária	földműves	4 kh
8.	Tamás József	Vörös Teréz	földműves	6 kh
9.	Horváth Józsefné	Sziládi Mária	földműves	2 kh
10.	Virág József	Kovács Ilonka	földműves	2 kh
11.	Kiss István	Pájer Anna	földműves	4 kh 300 n.öl
12.	Pásti István	Bella Katalin	földműves	1 kh
13.	Bödő János	Kocsis Rozália	földműves	3 kh 800 n.öl
14.	özv. Illés Józsefné	Hegedüs Mária	földműves	2 kh 800 n.öl
15.	Pusztai Imre	özvegy	földműves	6 kh
16.	Novák Ferenc	Gazda Matild	földműves	7 kh
17.	Horváth János pintra	Járfás Katalin	földműves	7 kh
18.	Gazda István	Klein Julianna	földműves	6 kh
19.	Papp János	Turi Anna	földműves	4 kh
20.	Tóth Lajos	Tóth Teréz	földműves	4 kh
21.	Hegedüs János	Somogyi Karolin	földműves	3 kh 800 n.öl
22.	Pete György	Csere Irén	földműves	6 kh
23.	Párkányi János	Németh Erzsébet	földműves	4 kh
24.	Sovány György	Lujbert Teréz	cipész	3 kh 800 n.öl
25.	Németh Sándor	Buczko Teréz	földműves	3 kh 800 n.öl
26.	Mányó István	Horváth Mária	földműves	2 kh 800 n.öl
27.	özv. Horváth Ferencné	Hegedüs Mária	földműves	2 kh 800 n.öl
28.	özv. Pupos Lajosné		földműves	1 kh
29.	Varga Károly	László Teréz	szabó	1 kh
30.	Pintér Imre	Kiss Teréz	földműves	1 kh
31.	Horváth János csendőr	Morovics Julianna	kőműves	1 kh
32.	Kelemen János	Molnár Mária	földműves	1 kh
33.	Nikula Miklós	Romencsák Mária	kovács	1 kh
34.	Kurucz János	Csanádi Ilona	földműves	2 kh 800 n.öl
35.	Molnár Mihály	Kalmár Julianna	földműves	3 kh 1100 n.öl
36.	Tóth Imre	Horváth Erzsébet	vendéglős	1 kh
37.	Karancz János	Biró Mária	földműves	3 kh
38.	Sándor János	László Lídia	földműves	3 kh 800 n.öl
39.	Harsányi János	Zerényi Mária	földműves	3 kh 800 n.öl
40.	Korcz Lajos	Csordás Ilona	cipész s.	2 kh
41.	Kovács János	Hegyi Rozália	földműves	2 kh 800 n.öl

Közigazgatás és közelet

42. Gál Mihály	Rajci Rozália	ny.útkaparó	1 kh
43. Sohajda Pál	Csanádi Erzsébet	földműves	1 kh
44. Gulyás Zoltán	Sovány Anna	cipész s.	1 kh 800 n.öl
45. Tóth József tüzér	Ingola Mária	földműves	3 kh
46. Kishajdu István	Ferenc Katalin	földműves	2 kh 800 n.öl
47. Jeli János	Grosz Julianna	földműves	1 kh
48. Pete Ferenc	Bödö Julianna	földműves	3 kh 800 n.öl
49. Párkányi István	Horváth Mária	kőműves s.	2 kh 800 n.öl
50. Dobos Mária		háztartásb.	1 kh
51. Horváth János szántó	Lőczy Mária	földműves	3 kh 350 n.öl
52. Gál István	Kishajdu Teréz	földműves	4 kh 800 n.öl
53. Szulimán István	Kormos Mária	földműves	1 kh
54. Szulimán József	Valter Anna	földműves	2 kh
55. Tóth József szászli	Bene Rózsa	földműves	2 kh 800 n.öl
56. Rózsa János	Szántó Anna	földműves	3 kh
57. Pájer József	Németh Katalin	földműves	2 kh 800 n.öl
58. Gulyás József	Bognár Lídia	földműves	1 kh
59. Hampuck Lajos	Szabados Gizella	bognár s.	1 kh
60. Virág Pál	Stácl Mária	földműves	3 kh
61. Mencseli József	özvegy	földműves	2 kh 800 n.öl
62. Völgyi József	Csordás Julianna	földműves	6 kh 800 n.öl
63. Bencsics Antal	Gadár Anna	földműves	2 kh 800 n.öl
64. özv. Horváth Istvánné	Biczó Julianna	földműves	2 kh 800 n.öl
65. Horváth György b	Kapoli Rozália	földműves	2 kh 300 n.öl
66. Csanádi János	Szaka Erzsébet	földműves	800 n.öl
67. Pete Géza	Matók Irénke	földműves	1 kh
68. Horváth Ferenc m	Kishajdu Mária	földműves	2 kh 800 n.öl
69. özv. Sovány Istvánné	Pethes Anna	földműves	2 kh 800 n.öl
70. özv. Balog Isktvánné	Szulimán Anna	földműves	1 kh
71. Pongrác György	Csordás Julianna	földműves	2 kh 800 n.öl
72. Segesdi József	Helmann Katalin	földműves	2 kh 800 n.öl
73. Hivatal Ferenc	Sárdi Rózsa	bognár	1 kh
74. Antal Imre	Borbély Eszter	földműves	1 kh
75. Horváth János kis	Nagy Katalin	földműves	1 kh
76. Párkányi Sándor	Kis Magda	földműves	1 kh
77. Markó Mihály	Zsobrák Margit	földműves	2 kh 800 n.öl
78. Sohajda István	Gulyás Mária	földműves	3 kh
79. Rác János	Somogyvári Mária	földműves	1 kh 800 n.öl
80. Kovács János	Sovány Irén	földműves	1 kh
81. Bencze Kálmán	Kiss Erzsébet	földműves	2 kh 800 n.öl
82. Horváth József m	Szilágyi Mária	molnár s.	1 kh
83. Bendik Géza	Forró Erzsébet	földműves	1 kh 800 n.öl
84. Közbirtokosság			5 kh
85. Csörsz Ákos	Neiczter Mária	földműves	1 kh
86. Sovány József	Segesdi Mária	földműves	2 kh 800 n.öl
87. Herkovics nőtlen	an: Kiss Erzsébet	földműves	2 kh István

88. Papp István	Nyári Erzsébet	földműves	1 kh
89. Pete Sándor	Lujbert Margit	földműves	2 kh 400 n.öl
90. ifj. Pusztai Imre nőtlen	an: Bauer Anna	földműves	1 kh
91. özv. Lujbert Ferenc		földműves	1 kh
92. Németh Lajos	Völgyi Júlia	napszámos	1 kh 1236 n.öl

Somogyvármegye Földbirtokrendező Tanácsa
Kaposvár
3730/1946 szám.

V É G H A T Á R O Z A T

Somogyvármegye Földbirtokrendező Tanácsa Kaposszerdahely földigénylői részére az ezen juttatási íven foglalt juttatásokat hagyja jóvá végleges juttatásul, és egyben a megyei tanács kiemeli, hogy az képezte a műszaki mérés alapját is, tehát ezen juttatás jóváhagyást szolgál a földkönyv és egyben a telekkönyvezés alapjául is.

Kaposvár, 1946. május 14.

2. számú melléklet

Tekintetes

Somogyvármegyei Fölbirtok Rendező
Tanács

Kaposvár

Alulírottak azon tiszteletteljes kéréssel fordulunk a fent nevezett tanácshoz, hogy méltóztassék figyelembe venni községünk földigénylőinek jogos kérését. Ugyanis tudomásunk szerint Skublics János, Tókajpuszta tulajdonosa szigorúan ragaszkodik az őt alaprendelet szerint megilletett 100 kat. hold földhöz, a rendelet utolsó szakasza szerint pedig amennyiben a föld kevésnek bizonyult, úgy más vidéken kérnék részére 100 kat. hold föld kiutalását. Amennyiben még ez is lehetetlen, úgy az utolsó szó jogán kérjük a III. számú végrehajtási utasítást alkalmazni, ugyanis kártalanítással, vagyis 60-szoros ár szerint részünkre a már eddig is kiosztott és már jóváhagyott területet sértetlenül meghagyni szíveskedjenek, és a jelenlegi mérésnél, amennyiben valami fölösleg maradna, úgy tartaléknak még részünkre vagy 15-20 kat. hold földet jóváhagyni. Miután a föld csekélysége miatt semmi tartalékunk nem maradt, mert így is átlag 2 3/4 kat. hold föld jutott egyenként.

Indokul felhozzuk, hogy községünk területe csekély, és annak dacára népes, még a mai időben is 90 gyermek látogatja az iskolát. Szegély igénylőinek amennyiben már az eddig igényelt földtől is elesnének, teljesen kenyér

nélkül maradnának, miután községünk 70%-a vidéken, uradalmakban keresték meg kenyérüket, ami most és ezután teljes lehetetlen.

Kérjük indokaink és kérelmünk teljes figyelembevételét és annak jóváhagyását.

Maradunk teljes tisztelettel.

Kelt: Kaposszerdahely, 1945. jún. 24-én

Papp Sándor elnök
Suhajda István
Horváth György béres
Igali György
Karancz János

3. számú melléklet

Szennai körjegyzőség

1479/1947

Tárgy: Kaposszerdahelyi lakosok panasza
Hiv. sz: 15.189/1947.
Mell: 1 drb

Somogyvármegyei Földhivatal!

Kaposvár

Jelentem, hogy a földosztás során Kaposszerdahely község bikarétet kapott 3 kat. hold 820 ölet, valamint a községre lett telekkönyvileg írva: út: 50 öl, árok 740 öl.

Kaposszerdahely tulajdonát képezi még /:Legeltetési Társulat:/ 6 kat. hold 158 öl szántó, 3 kat. hold. 437 öl rét, 38 kat. hold 1279 öl legelő, 9 kat. hold erdő, 19 kat. hold 78 öl földadó alá nem eső terület /:út, árok stb.:/.

A juttatás nem a Közbirtokosság javára, hanem a község javára történt, bár az tévedésen alapul, mert a község, mint erkölcsi testület, nem igényelt birtokot. A telekkönyvi kiigazítást a közbirtokosság folyamatba tette.

A panaszosok egy része várható örökségre számíthat, míg a másik része nőtlen, így kérelmük elutasítását javasoljuk.

Szenna, 1947. nov. 27.

körjegyző

4. számú melléklet

Községi Tanács V. B., Kaposszerdahely
883-153/1951. szám

Tárgy: Sajtójelentéshez adatok
Hiv. sz: 883-1492/1951. szám

Járási Tanács V. B. Begyűjtési Csoportja

K a p o s v á r

Jelentem, hogy a párttagok és a tanácstagok közül a legjobb teljesítő Karancz János tanácstag 203%, Párkányi János tanácstag 200%, Pusztai Imre MDP-titkár 179%.

A begyűjtés szorgalmazásában állandóan segítségünkre vannak a népnevelők és tömegszervezetek, munkájukkal állandóan folyik a begyűjtés. Nem szünetel mindaddig, amíg a begyűjtést be nem fejezzük.

Községünkben a begyűjtés terén is ez ideig a legjobb eredményt elért gazda Bencs József 12 holdas középparaszt, aki beadási kötelezettségén felül 12 q kenyérgabonát adott be. Teljesítése 365%. A beadási kötelezettségét még jól teljesítő gazda Kelemen József, aki 262%, Segesdi József 239%, Dobos Mária 339%. A beadási kötelezettséget jól teljesítő gazdák között ez ideig 6000 Ft értékű textilvásárlási utalványt adtunk ki.

A községben ellenséges megnyilvánulást nem észleltünk.

Kaposszerdahely, 1951. évi szeptember hó 29-én

Sohajda István
tanácselnök

5. számú melléklet

Községi Tanács V. B., Kaposszerdahely

Névjegyzék azon gazdákról, akiknek a cséplési eredmény szerint még feleslegeik vannak:

1./ Csordás János	42. sz.	92 kg
2./ Kovács János (Markó)	42/A	146 kg
3./ Poór József	43. sz.	59 kg
4./ Karancz János	8. sz.	42 kg
5./ Bence Kálmán	10. sz.	154 kg
6./ Mencseli József	17. sz.	540 kg
7./ Markó Ferenc	29. sz.	143 kg
8./ Markó Mihály	43. sz.	57 kg
9./ Jeli János	45. sz.	60 kg
10./ Barócsi István	48. sz.	180 kg
11./ Gazda István	49. sz.	191 kg
12./ Virág Pál	84. sz.	138 kg
13./ Kelemen József	95. sz.	116 kg
14./ Sovány György	98. sz.	504 kg
15./ Bödő János	Kisszemes 10.	139 kg
16./ Pátkai János	Tókajpuszta	402 kg
17./ Csoszor József	Tókajpuszta	135 kg
18./ Bencs József	15. sz.	649 kg
19./ Tóth József (Tüzér)	27. sz.	91 kg
20./ Igali György	28. sz.	259 kg
21./ Kurucz József	31. sz.	82 kg
22./ Helmann Ferenc	47. sz.	120 kg
23./ Ferencz József	Szőlőhegy	505 kg
24./ Török János	Szőlőhegy	139 kg
25./ Kovács József	Szőlőhegy	185 kg
26./ Drék Gábor	Tókajpuszta	217 kg
27./ Telmann Mihály	3. sz.	74 kg
28./ özv. Sovány Istvánné	4. sz.	259 kg
29./ Horváth Ferenc	magyar	54 kg
30./ Kelemen Mihály	12. sz.	116 kg
31./ Szabados János	12. sz.	398 kg
32./ Fábrián Elek	13. sz.	159 kg
33./ Dencs Miklósné	20. sz.	212 kg
34./ Papp István	23. sz.	65 kg
35./ Kishajdu István	25. sz.	175 kg
36./ Szulimán György	37. sz.	60 kg
37./ Rózsa János	65. sz.	119 kg
38./ özv. Patcai Istvánné	72. sz.	165 kg
39./ Somogyvári Pál	90. sz.	73 kg

40./ Bencs Ferenc	Szőlőhegy	341 kg
41./ Tóth József	Tökajpuszta	87 kg
42./ Illés János	Tökajpuszta	183 kg
43./ ifj. Sovány Imre	18. sz.	158 kg
44./ özv. Bereknyei Mártonné	70. sz.	143 kg
45./ Szabados László	35. sz.	258 kg

Jegyzőkönyv

Készült Kaposszerdahelyen, a községi tanácsház hivatalos helyiségében 1951. évi augusztus hó 8-án a megejtett tejbeszolgáltatási vizsgálat alkalmával.

Jelen vannak: Jakab Ferenc a tejipari egyesülés részéről, valamint Sohajda István tanácselnök, Horváth István tanácsitkár és Tamás Józsefné mint tejkezelő.

A vizsgálat alkalmával a következő hátralékosok állapították meg:

1./ Bencs József	250 liter
2./ Barócsi István	137 liter
3./ Csörsz Jenő	56 liter
4./ Gulyás György	72 liter
5./ Hampuk Lajos	320 liter
6./ Csaplár Erzsébet	88 liter
7./ Pályer József	104 liter
8./ Segesdi József	135 liter
9./ Pete Géza	63 liter
10./ Kocola János	94 liter
11./ Szulimán József	32 liter
12./ Varga Károly	143 liter
13./ Bödő János	130 liter
14./ Markó Mihály	143 liter
15./ Pályer Sándor	92 liter
16./ Pongrácz György	226 liter
17./ Papp István	61 liter
18./ Rózsa János	80 liter
19./ Sovány Istvánné	49 liter
20./ Sovány György	126 liter

A fenti hátralékosok felhívandók, hogy a hátralékot minél előbb rendezék. Amennyiben a felhívásnak a fentiek eleget nem tesznek, úgy ellenük a helyi tanács a feljelentést a Megyei Tanácsnál megteszi.

K.M.F.T.

Horváth István
jegyzőkönyvvezető

Sohajda István
V. B.-elnök

Jakab Ferenc
a tejipari egyesülés
megbízottja

6. számú melléklet

Ötödik békekölcsön

Egyéni D. P. réteg

Készpénzjegyzések nyilvántartása

Sor- sz.	neve	Készpénzjegyző pontos lakcíme	foglalkozása	Jegyzett összeg (Ft)	Befizetések a jegyzett összegre	
					kelet	összeg
1.	Pásti János	Rákóczi u. 4.	d. p.	100	IX.24.	100
2.	Somogyvári Pál	Árpád u.	d. p.	100	IX.23.	100
3.	Kaizer György	Kossuth L. 34.	d. p.	100	IX.26.	100
4.	Beck János	Dózsatelep	d. p.	100	XI.3.	100
5.	Ibriksz István	Rákóczi u. 14.	d. p.	100		
6.	Matek Lajos	Árpád u.	d. p.	50	IX.25.	50
7.	Párkányi János	Kossuth L. 35.	d. p.	50	1955.II.12.	50
8.	Vincze Imréné	Dózsatelep	d. p.	50	1955.II.24.	50
9.	Tóth Imre	Dózsatelep	d. p.	50	IX.28.	50
10.	Horváth György b	Árpád u. 4.	d. p.	100	XI.	100
11.	Horváth György P.	Árpád u. 2.	d. p.	100	X.11.	100
12.	Horváth József	Rákóczi u. 5.	d. p.	50	IV.18.	50
13.	Csörsz Jenő	Petőfi u. 37.	d. p.	50	X.15.	50
14.	Bencze Kálmán	Kossuth L. u. 16.	d. p.	50		
15.	Pájér József	Kossuth L. u. 8.	d. p.	50	IV.20.	50
16.	Pap Sándor	Petőfi u. 2.	d. p.	100	IX.29.	100
17.	Sándor János	Petőfi u.	d. p.	50	X.9.	50
18.	Kelemen Mihály	Kossuth L. u. 20.	d. p.	50	1955.IV.2.	50
19.	Pájér Mária	Kossuth L. u. 22.	d. p.	50	IV.10.	50
20.	Kis István	Petőfi u.	d. p.	100	1955.II.23.	100
21.	Iőj. Sovány Imre	Kossuth L. u. 36.	d. p.	100	IX.27.	100
22.	Dobos Mária	Kossuth L. u. 24.	d. p.	50	X.29.	50
23.	Párkányi Sándor	Kossuth L. u. 14.	d. p.	50	IX.29.	50
24.	Sándor István	Kossuth L. u. 19.	d. p.	50	1955.IV.2.	50
25.	Németh Sándor	Kossuth L. u. 22.	d. p.	50	X.9.	50
26.	Tóth József (Tüzér)	Petőfi u. 18.	d. p.	100	X.23.	100
27.	Helman János	Petőfi u. 24.	d. p.	50	1955.XI.12.	50

7. számú melléklet

K i v o n a t

Kaposszerdahely község tanácsa végrehajtó bizottsága 1958. május hó 6-án este 8 órakor tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Tárgy: Póthitel tárgyalása.

Előadó: Simon Ferencné v. b.-titkár

A v. b.-titkár bemutatja a végrehajtó bizottságnak a közvilágítás fizetésére összeállított póthiteligénylést. A községben a villany bekapcsolása ez év májusában történt meg, s a közvilágítás is azóta működik. Az 1958. évi költségvetés összeállítása során e feladat még nem volt ismeretes, kiadást tehát előirányozni nem lehetett, ezért a világítás költségének most nincs fedezete. A lámpahelyek száma 29. A világítási költséget a lámpahelyek figyelembevételével, az Áramszolgáltató Vállalat előzetes számítása alapján irányoztuk elő. Kéri a v. b.-t, a póthiteligénylést vizsgálja felül, és hagyja jóvá.

A jelenlévő v. b.-tagok a póthiteligénylés szükségességével valamennyien egyetértettek, és egyhangúlag a következő határozatot hozták:

21/1958. sz. v. b.-határozat:

A közvilágítás költségének fizetésére összeállított póthiteligénylést a v. b. helyesnek és szükségesnek tartja, s azt 4500 Ft szükséglettel, 1100 Ft fedezettel és 3400 Ft hiánnyal jóváhagyja. Fedezetként az ált. iskola 08 „Felújítás” rovatán megtakarított 1100 Ft-ot jelöli meg, míg a hiányzó 3400 Ft-ra sem többletbevételt, sem hitelmegtakarítást megjelölni nem tud.

Utasítja a v. b.-titkárt, hogy a póthiteligénylést a Pénzügyi Osztályhoz terjessze fel.

A kivonat hitelélül:

Kaposszerdahely, 1958. május 28.

Karancz János
v. b.-elnök